

FAITHFUL MEN · ISANG AKLATAN NG MGA KLASIKONG
KRISTIYANO

Mga Tula at Himno ni H. A. Ironside

Poems and Hymns of H. A. Ironside

H. A. Ironside

Isinalin sa Tagalog mula sa orihinal na Ingles

Faithful Men

PlymouthBrethren.org · KEE Philippine Missions

Orihinal na pamagat sa Ingles: *Poems and Hymns of H. A. Ironside*, ni H. A. Ironside.

Orihinal na edisyon: © Copyright 1962 by Singspiration, Inc. (Zondervan Publishing House, Grand Rapids, Michigan).

Salin sa Tagalog, 2026. Ang mga sipi mula sa Kasulatan ay isinalin mula sa edisyong Ingles ng aklat na ito; ang mga talata ay maaaring basahin sa Ang Dating Biblia.

Faithful Men, mula sa PlymouthBrethren.org at KEE Philippine Missions. Libreng basahin at ibahagi; huwag ipagbili.

“Ang mga bagay na iyong narinig sa akin sa harap ng maraming saksi, ay ipagkatiwala mo sa mga taong tapat, na makapagtuturo naman sa iba.” (2 Timoteo 2:2)

Nalililiman ng Kanyang Pag-ibig

Kay lungkot sana ng buhay ko,
Kay dilim ng gabi't araw ko,
Kung mukha ni Jesus 'di makita,
Na nagpapaliwanag sa pagod na mundo.
Pasan ang puso, matagal akong naligaw,
Sa lungkot at 'di paniniwala'y nabagabag;
Ngunit ngayo'y awit ng pananampalataya'ng aking alay,
Kay Cristo na aking Tagapagligtas, ako'y pinagpala.
Ang paghuhukom ay 'di na kinatatakutan,
'Di ko na kinatatakutan ang kamatayan o lakas ni Satanas;
Ang sanlibutan sa akin ay wala nang halina,
Biyaya ng Diyos ang umaalalay oras-oras.
Nalililiman ako ng Kanyang dakilang pag-ibig,
Pag-ibig na walang hanggan, 'di nagbabago, dalisay,
Nalililiman ng Kanyang dakilang pag-ibig,
Kapahingahan ko'y payapa at matibay;
Namatay Siya upang tubusin ako sa kasalanan...
Nabubuhay Siya upang ingatan ako araw-araw.
Nalililiman ako ng Kanyang dakilang pag-ibig,
Pag-ibig na nagpapaliwanag sa aking daan.

Copyright 1935 ni Geo. S. Schuler sa Pastor Ironside's Gospel Songs. Inilipat sa Singspiration, Inc.

Lubos na Kaibig-ibig

Madalas akong tanungin kung bakit mahal ko si Cristo,
At ano Siya para sa akin;
Sagot ko, “Tinubos Niya ang aking kaluluwa.
Nang mamatay Siya sa krus.”
Bumaba Siya mula sa Langit upang ako’y iligtas,
Pasan ng aking kasalanan, Kanyang dinala;
At mula nang makilala ko ang Kanyang pag-ibig,
Ang takot at pangamba ko’y wala na.
At ngayo’y buhay Siya sa maliwanag na kaluwalhatian,
At ipinagtatanggol ako sa itaas;
At malapit nang dumating Siya’t iuuwi ako,
Kung saan ang ligaya’y walang wakas.
Siya’y lubos na kaibig-ibig,
Oo, pinakamaganda sa lahat ng maganda,
Siya ang pinakapangunahin sa sampung libo,
At sa Kanya, kaluwalhatian ay makakasama.

Copyright 1935 ni Geo. S. Schuler sa Pastor Ironside’s Gospel
Songs. Inilipat sa Singspiration, Inc.

Ang Tawag ng Espiritu

O kaluluwang pinag-alayan ng buhay ng Tagapagligtas,
Muli kaming nakikiusap sa iyo;
Bakit 'di ngayong gabi magsisi at mabuhay,
Sa tawag ng awa, sa tawag ng awa, makinig ka?
Kay kaunti sa mga naligaw nang walang hanggan
Sa lupain ng kawalang-pag-asa,
Na 'di na maaabot ng nagliligtas na biyaya,
Kay kaunti sa kanila ang nagbalak na pumunta roon!
Kay rami ang nag-akalang darating ang araw
Na sila'y magtitiwala sa Panginoon!
Ngunit ngayo'y pinagsisisihan nila ang masamang oras
Na tinanggihan nila ang Kanyang Salita, ang Kanyang Banal na Salita.
O pakinggan ang tawag ng Espiritu ngayong gabi,
At tumalikod sa dilim, lumapit sa liwanag;
Naghihintay ang Tagapagligtas na linisin ang kaluluwa mo,
Upang ituring kang matuwid at gawing buo.
Bakit 'di ngayong gabi, bakit 'di ngayong gabi,
Bakit 'di magpasya—ngayong gabi?

Copyright 1935 ni Geo. S. Schuler sa Pastor Ironside's Gospel Songs. Inilipat sa Singspiration, Inc.

Bahay na Maraming Silid

Sa bahay na maraming silid

Si Cristo kong Panginoon ay naghahanda ng lugar,
Kung saan ang Kanyang mga sarili—lahat ng Kanya—
Ay mananahan sa liwanag ng Kanyang mukha.

Sa bahay na maraming silid

Walang pagod ni alalahaning darating;
Kundi ang Kanyang mga sarili—lahat ng Kanya—
Ay magpapahinga magpakailanman sa tahanang iyon.

Sa bahay na iyon na maraming silid

Ang kamatayan ay 'di na mang-gagambala;
Kundi ang Kanyang mga sarili—lahat ng Kanya—
Ay lubos na pagpapalain ng kanilang Panginoon.

Mga silid—O bahay na maraming silid

Na inihanda sa Langit para sa akin;

Mga silid—O bahay na maraming silid...

Kung saan ako'y titira, kung saan ako'y titira kasama Mo.

Copyright 1935 ni Geo. S. Schuler sa Pastor Ironside's Gospel
Songs. Inilipat sa Singspiration, Inc.

Ipahayag ang Kanyang Biyaya

Kapag aking minamasdan ang Banal
Na nagtabi ng Kanyang balabal at korona,
Ang aking kamanyang at mira ay dinadala ko
Bilang abang handog sa aking Hari.
Kapag aking minamasdan Siya sa krus,
Pasan para sa akin ang kahihyan at kawalan,
Sa pagsamba, ako'y yumuyuko nang mababa,
At sinasamba Siya—ang Kaibigan ng makasalanan.
Kapag aking minamasdan Siya sa trono,
Ang Korderong minsang pinatay na tumubos sa atin,
Sumasama ako sa 'di mabilang na mga banal doon
Upang purihin ang Kanyang pangalan, aking Panginoong kay
ganda.
Oh, purihin ang Kanyang pangalan!
Ipahayag ang Kanyang biyaya,
Na nabuhay at namatay
At nabubuhay muli.
Magpakailanman, Siya'y 'di nagbabago,
Na maghahari sa walang hanggang mga taon.

Copyright 1935 ni Geo. S. Schuler sa Pastor Ironside's Gospel
Songs. Inilipat sa Singspiration, Inc.

Papasanin Ko ang Aking Krus

Kahit lungkot at sakit ang dumagan sa puso ko
Kahit kaaway at alitan ang bumagabag sa kaluluwa ko,
Isang kapahingahang ligtas sa bawat panganib
Ay akin habang nakasandal sa Kanyang bisig.
Kahit madilim ang langit at baku-bako ang daan
Na dapat kong lakaran, ito'y patungo sa umaga;
Hindi ako nag-iisa sa paglakad sa landas,
Malapit ang Panginoon ko; ano pa'ng katatakutan?
At kapag sa wakas ang umaga'y sumikat,
Kung marinig ko lamang ang masaya Niyang “Mabuti ang
ginawa mo,”
Ito'y kabayaran na sa lahat ng nawala,
Sa mga luha at hapdi ng krus.
Papasanin ko ang aking krus, kadustaan ay pagsasaluhan,
Hanggang tawagin sa itaas upang magsuot ng korona;
At magpakailanman ay pupurihin ang pangalan Niya,
Na nagpasan para sa akin ng sala at kahihiyan.

Copyright 1935 ni Geo. S. Schuler sa Pastor Ironside's Gospel
Songs. Inilipat sa Singspiration, Inc.

Yamang Ako'y Nasa Iyo

Payapa, O Cristo, akong humaharap sa trono,
Yamang ako'y nasa Iyo;
Wala akong inaangking sariling kabutihan,
Ang dugo Mo lamang ang aking pakiusap;
Makasalanang itinuring na matuwid dahil sa biyaya,
Tinubos upang makita ang Iyong mukha.
At ngayon, saan man ako dalhin ng aking mga hakbang
Yamang ako'y nasa Iyo;
Sa bundok man o sa lambak sa ibaba
Ang gumagabay Mong kamay ay nakikita ko;
Oo, nasa Iyo, 'di ako maliligaw,
O madadapa sa aking paglalakbay.
Kapag tinutukso sa masamang oras,
Yamang ako'y nasa Iyo;
Mas malapit Ka kaysa madilim na lakas ng kasalanan,
Ang kalinisan sa loob ko;
Ah! nasa Iyo, ang palaso ng manunukso
Ay walang saysay na ibinabato sa puso ko.
Kapag sa wakas ay tatawagin Mo ang pangalan ko,
Ako'y matatagpuang nasa Iyo;
Tinubos upang lumuhod sa Iyong paanan,
At kilalanin ang Iyong tagumpay;
Upang sa buong walang hanggan ay
Maging ligtas sa bahay ng Ama kasama Mo.

Copyright 1935 ni Geo. S. Schuler sa Pastor Ironside's Gospel
Songs. Inilipat sa Singspiration, Inc.

Ang Nagdurusang Tagapagligtas

Sa kadiliman, bulag na nangangapa,
Sinumpa ng kasalanan, matagal kang naligaw;
Tinatanggihan si Cristo, umaasa nang walang saysay
Na makatagpo ng kapayapaan sa landas ng mali.
Nagmamadali pababa sa kapahamakan
Hinahanap ang bagay na basura lamang
Huminto ka, pakiusap ko, pagod na lagalag,
Itingala ang mata mo sa krus ng Kalbaryo.
Oh, lumapit nang may paggalang at pagkamangha,
Pagmasdan Siyang nakabayubay doon;
Pagbulay-bulayan ang Kanyang dakilang pagtubos;
Maaari bang wala kang pakialam?
Nakataas, sa pagitan ng lupa at Langit
Mapalad na Korderong pinatay para sa makasalanan;
Siya'y naghihingalo, hinamak, tinanggihan
Kinoronahan ng tinik at pinahirapan ng sakit.
Pakinggan ang Kanyang hiyaw ng matinding hapdi,
“Bakit, O Diyos, Ako’y Iyong pinabayaan?”
Bakit Siya kailangang manghina sa lumbay?
Bakit Niya iinumina ang saro ng paghuhukom?
Sa Kanyang Salita, makikita mo ang sagot,
Para sa iyo kaya ibinigay Niya ang buhay Niya,
Hindi Niya mailigtas ang Kanyang sarili,
Kung kaluluwa mo’y ililigtas Niya sa poot.
“Naganap na!” pakinggan ang Kanyang sigaw,
Wala nang natitirang dapat gawin,
Binayaran Niya sa Kanyang pagkamatay,
Ang bawat singil ng Diyos laban sa iyo.
Oh, sampalatayanan ang kahanga-hangang kuwento;

Magtiwala lamang sa Kanyang nagliligtas na biyaya,
At kapag Siya'y bumalik sa kaluwalhatian,
Makikita mo Siya nang mukhaan.

Ang Hiwaga ng Kanyang Pag-ibig sa Akin

May isang paksang pumupuno sa puso ko ng galak
Isang awit na gumigising sa kaluluwa ko sa himig
Ito ang biyaya ni Cristo sa akin, isang walang kuwentang
makasalan

Oh, ang hiwaga ng Kanyang pag-ibig sa akin.

Nang ako'y may sala, ligaw, dungis ng kasalanan

Mula sa trono Niya'y bumaba Siya sa pinakamadilim na
Kalbaryo

Iniligtas ako ng Kanyang kamatayan sa walang hanggang hira

Oh, ang hiwaga ng Kanyang pag-ibig sa akin.

Darating Siya sa kapangyarihan at kaluwalhatiang walang
kapantay

At sa sakit at dalamhati, ako'y laya na magpakailanman

Sa buong walang hanggan, Siya'y pupurihin at sasambahin ko

Dahil sa hiwaga ng Kanyang pag-ibig sa akin.

Copyright 1938 ni J. R. Jones. Inilipat sa Singpiration, Inc.

Wala Ba Itong Halaga sa Iyo?

Wala ba itong halaga sa inyo, kayong lahat na dumaraan?
Nakikita ang Tagapagligtas na nakataas sa itaas?
Inaapi ng tao at pinabayaan ng Diyos,
Oh bakit Siya ipinako sa krus na kahoy na iyon?
Siya ang Matuwid, ang Kanyang salita'y walang kapintasan,
Ngunit Siya'y nagdurusa sa lumbay at kahihiyan;
Nakalimutan na ba ng katarungan ang karapatan ng dalisay?
Oh bakit Siya iniwang magtiis sa poot ng Diyos?
Siya lamang ang makapagpapaliwanag ng dakilang hiwaga:
“Iniaalay Ko ang buhay Ko, at kukunin Ko itong muli,
Upang tubusin ang Aking mga tupa, handa Akong mamatay,
Ang Pastol ng Pag-ibig na nakataas sa itaas.”
Ngayon ang gawa'y ganap na, nagtagumpay Siya sa kamatayan,
Ngunit pakinggan ang hiyaw Niya bago Niya ibigay ang huling
hininga,
“Naganap na,” O Kaluluwa, sampalatayanan mo ito at mabuhay,
Wala nang ibang gagawin, malayang makapagpapatawad ang
Diyos.
Wala ba itong halaga sa iyo? Wala ba itong halaga sa iyo?
Na si Jesus ay namatay upang ikaw ay lumaya?
Wala ba itong halaga sa iyo? Wala ba itong halaga sa iyo?
Na Siya, sa Kanyang dugo, ay bumili ng kalayaan?

Ang Ibigin at Paglingkuran Ka Lamang

Tinig Mo'y naririnig ko, Panginoong Jesus,
Inaanyayahan akong lumakad kasama Mo
Pasanin ang krus na ibinibigay Mo,
Kahit baku-bako man ang daan.
Madalas kong kinatakutang iwan
Ang lahat para sa Iyo lamang,
Umaasang mapalulugdan pa rin Kita,
Ngayon nais kong maging buong-buo Mo.
Ang walang kabuluhan at lumilipas na kahangalan ng
sanlibutan
Ang pumigil sa akin sa kalayaan
Ngayon tinatalikuran ko ang bawat diyus-diyosan
Na mas inibig ko kaysa sa Iyo.
Mula ngayon, upang Ikaw lamang ang paglingkuran
Buong buhay ko'y nais kong gugulin,
Batid kong ang Iyong biyayang 'di nagkukulang
Ay mag-iingat sa akin hanggang wakas.
Kasama Mo ako'y lalakad, aking Tagapagligtas—
Susunod araw-araw,
Kahit mangahulugan ito ng pagsubok at hirap,
Ng sakripisyo sa buong daan,
Sapagkat may biyaya Kang sapat
Kasama Mo, 'di ako matatakot.
Ang Langit ay mawawalan ng tamis
Kung ang lahat dito ay madali.
Ang ibigin at paglingkuran Ka lamang
Araw-araw na pasanin ang krus,
Itinuturing alang-alang sa Iyo, aking Tagapagligtas,
Ang kayamanan ng lupa na basura.

Hinugasan, Higit na Maputi Kaysa Niyebe

Panginoong Jesus, kay laking biyaya ang nakikita ko sa Iyong mukha,
Ang bakas ng tinik, sa wari ko, sa Iyong noo ay natutunton ko
Ang mga sugat na pinagdaluyan noon ng dugo ng Iyong buhay;
Na sa pamamagitan nito'y hinugasan ako at pinaputi nang higit sa niyebe.

Panginoong Jesus, sa Iyo ako'y nakikita ng Ama,
Tinanggap sa Iyo, ako'y ginawang lubos na malinis,
Kahit dati'y isang hamak na makasalanan, kay pagpala na malaman,
Na ngayon ako'y hinugasan at pinaputi nang higit sa niyebe.
Panginoong Jesus, yamang ngayon ako'y ginawang karapat-dapat sa Iyong tahanan,

Ang mapalad kong lugar ay ang humiga sa Iyong paanan,
Hindi roon bilang nagsisisi, ni bilang kaaway,
Kundi isang hinugasan Mo at pinaputi nang higit sa niyebe.
Panginoong Jesus, oo, doon ko nais manatili,
Hanggang sa mapalad na araw ng Iyong muling pagbabalik,
Kapag Ikaw para sa Iyong nobya ay lalabas sa kaluwalhatian,
At kukunin siyang hinugasan at pinaputi nang higit sa niyebe.
Panginoong Jesus, ang papuri Mo sa kaluwalhatian ay aawitin namin,

Kapag nakaluklok kasama Mo bilang nobya ng Hari,
At sa buong walang hanggan ang awit na ito'y dadaloy,
“Kami'y Iyong hinugasan at pinaputi nang higit pa sa niyebe.”
Higit na maputi kaysa niyebe, oo, higit na maputi kaysa niyebe,
Alam kong ako'y hinugasan at pinaputi nang higit sa niyebe.

Ang Daan ng Tao^I

Mula sa Pintuang Ginto, isang landas
Ang nakita ni Bunyan na patungo sa Impiyerno—
Palayo sa pag-ibig at kagandahan,
Palayo sa buhay at tungkulin,
Patungo sa lumbay na 'di mahihiram ng lupa
Mga kaluluwang nabibighani pa rin ng gayuma ni Satanas!
Oh! kay suwail ng isip ng tao.
Oh! kay urong-sulong ng kalooban ng tao—
Marami ang halos nakapasok na sa Langit—
Tumatalikod—ligaw pa rin sa kadiliman!
Oh, kay bulag ng ating mga matang tao,
Oh, kay hina ng pandinig ng tao,
Kapag ang mga tanawin at tunog ng kalungkutan,
Na natatagpuan saan man tayo maghanap ng saya,
Ay bumibighani nang may nakamamatay na kahibangan,
Umaakit pa rin sa kabila ng takot!
Alam ba ng tao ang halaga ng kanyang kaluluwa,
Kapag ipinagpapalit niya ang lahat,
Sa walang kuwenta at lumilipas na bagay ng lupa,
Na 'di magtatagal ay mawawala magpakailanman?
Kaunti ang lalakad sa daan patungo sa kaluwalhatian,
Kaunti ang makikinig sa kuwento ng Ebanghelyo—
Pabayang kabataan at ubaning lolo,
Buhay na nagsisimula o buhay na nagtatapos—
Nag-iipon ng yaman—gumagastos ng yaman,
Lahat ay pare-parehong abala sa paghahanap,
Ng mga bulaklak ng kahangalan na kulay-rosas;
Lahat ay pare-parehong araw-araw na natatagpuan,
Mga damong sumibol kung saan tumubo ang mga bulaklak

At maging ang mga bulaklak ay may tinik din.
Kaunti ang tila natututo sa nakaraan,
Kaunti ang may malasakit na tumalikod sa kasalanan,
Kundi may isip na nakatuon sa kasamaan—
Nakatalikod sa Diyos, inaakay ng diyablo,
Baliw, ligaw, bulag, pabigla-bigla,
'Di humihinto ni nagmamalasakit—
Pababa silang nagmamadali,
'Di man lamang iniisip
Ang kalaliman,
Na kanilang nilulubugan
Hanggang mailibing sa buhay na libingan,
Ligaw nang walang Cristong magliligtas,
Maaalala nila
Mga pagkakataong lumipas!
Maaalala nila
Awang lumipad na!
Maaalala nila
Masamang itinanim
Na uulit-ulitin magpakailanman.

Ang Karapat-dapat

Panginoong Jesus, Ikaw ay pinupuri namin,
Mapalad na Tagapagligtas at Kaibigan,
Na umiibig sa Iyong mga sarili
At iibig hanggang wakas;
Dati'y tinanggihan ang Iyong awa,
Ngayon ang aming awit ay ito,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Panginoong Jesus, Ikaw nga.
Wala kaming karapatang taglay,
Kami'y walang kuwenta at ligaw;
Ngunit kami'y Iyong tinubos
Sa kahanga-hangang halaga;
Puspos ng galak at pagsamba,
Sa harap Mo kami'y yumuyuko,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Panginoong Jesus, Ikaw nga.
Ang lalim ng Iyong pagdurusa
Ay 'di kayang ipahayag ng dila,
Nang ibaba Ka ng pag-ibig
Upang paginhawahin ang aming hirap.
Sa lahat ng Iyong kayamanan
Kami'y Iyong pinagkalooban,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,

Panginoong Jesus, Ikaw nga.
Ang buhay na Iyong tinubos,
O Panginoon, ay magiging Iyo,
Mula ngayon, hindi ang kalooban ko—
Kundi ang kalooban Mo ang magiging akin;
Isinuko para sa paglilingkod,
Ako'y sumusuko sa Iyo ngayon,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Panginoong Jesus, Ikaw nga.
Malapit na, malapit na, sa Iyong harapan,
Itinaas sa kaitaasan,
Pupurihin at sasambahin namin
Ang Iyong pag-ibig na 'di nagbabago;
At aawit habang ang kaluwalhatian,
Ay pumapalibot sa Iyong noo,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Ikaw ang karapat-dapat,
Panginoong Jesus, Ikaw nga.

Halikayo, Kayong Nabibigatan, Magpahinga

Oh, sino ang makapagsasabi kung ilang buhay ang nawasak at nasira ng kasalanan,

Ilang puso ang nadudurog at walang kapayapaan sa loob! Hindi lahat ay palaboy at lasenggo, hindi lahat ay mga taong itinakwil Na lumalagalag pababa sa hukay kung saan kailanma'y walang pag-asa.

Sinasabi ng Kasulatan na “ang lahat ay nagkasala,” at lahat ay nangangailangan ng Tagapagligtas,

Kung nais nilang lumaya magpakailanman sa paghuhukom na dapat sa kasalanan.

Upang iligtas sila, si Cristo na Kordero ng Diyos ay nagbuhos ng Kanyang mahalagang dugo—

Ikaw ba'y naligtas na sa poot, mahal kong kaibigan, sa pamamagitan ng masaganang batis na iyon na naglilinis?

Kung hindi pa, magiliw Niyang sinasabi sa iyo, “Halika, ikaw na nabibigatan, magpahinga, Ihilig mo ang pagod at masakit mong ulo sa Aking dibdib.”

Walang nangangailangan ang tatanggihan na sasampalataya sa Kanya— Kaya magtiwala ka ngayon sa Kanyang pag-ibig at awa: Tanggapin ang Buhay na Walang Hanggan.

Malayo, Malayo sa Diyos

Malayo, malayo sa Diyos ang pagod mong mga paa'y naligaw
Madilim, madilim, ang gabing bumabalot sa may-sala mong
kaluluwa

Malalim, malalim ang hukay ng dalamhating nasa harap mo,
Kung saan ang alon ng lumbay ay gumugulong
magpakailanman.

Matinik ang landas na matagal nang nilalakaran ng iyong mga
paa

Walang saysay, walang saysay ang paghahanap ng
pangmatagalang ligaya rito sa ibaba;

Si Cristo, si Cristo lamang ang makatutugon sa pananabik ng
iyong espiritu

Ang mahalaga Niyang dugo ang makapaglilinis sa iyo nang higit
na maputi kaysa niyebe.

Huwag nang ipagpaliban, kundi magtiwala sa Tagapagligtas ng
makasalanang,

Sa biyaya, Siya'y naghihintay upang tugunan ang
pinakamalalim mong pangangailangan;

Dumating Siya upang mamatay, upang ipakita ang
kagandahang-loob ng Diyos,

Wala nang natitirang gagawin; ang gawa Niya'y ganap na.

Sabihin mo ang iyong pangangailangan, huwag matakot,
sapagkat Siya'y magiging kaibigan mo,

Ipagtapat sa Kanyang pandinig ang pinakamadilim mong
kasalanan

Manalig sa Kanyang salita, ang mensaheng ipinadala Niya sa
iyo,

Ang lahat ng sumasampalataya ay malinis na ngayon sa bawat
paratang!

Kung Ito na ang Huling Taon Ko

Kung ito na ang huling taon
Na makikilala ko sa lupa,
Ayaw kong gugulin ito
Sa kapabayaang at kasiyahanang walang saysay.
Nais kong bawat lumilipas na sandali
Ay lumuwalhati sa aking Panginoon,
Upang Siya'y lalo kong makilala
At magpakabusog sa Kanyang Salita.
Nais kong maging mas masigasig
Sa paghahanap sa mga ligaw,
Bilang isang tinubos ni Jesus,
Binili sa gayong kalaking halaga!
Nais kong lalong maging katulad Niya,
Na ang pangalan ay aking ipinahayag;
Nais kong maging mas mahabagin
Sa mga nagdurusa at nababagabag.
At ito ay *maaaring* huling taon ko na,
Hindi ko masasabi nang tiyak;
Ngunit mabubuhay ako na para bang ganoon nga,
Upang makamit ang Kanyang “Mabuti ang ginawa mo.”

Binayaran Niya ang Utang Ko

Nagmula Siya sa liwanag at kagalakan
Patungo sa dilim at dalamhati kung saan ako nakahiga,
Hinipo Niya ako at pinagaling ang maruming ketongin,
Ang utang ko, sa Kanyang pag-ibig ay yumuko Siya upang
bayaran.

Para sa isang estranghero, Siya'y naging Tagapanagot
Nagdusa Siya sa puno ng Kalbaryo;
Bagaman mayaman, naging dukha gaya ng pinakadukha,
Upang ibuhos sa akin ang Kanyang kayamanan.
Mula sa *The Continual Burnt Offering*.

Gumising

Ang oras ay gabi na,
Ang kadiliman ay malalim;
Ngunit ito ang kadilimang nauuna sa buwang-liwayway.
Iwaksi ang lahat ng humahadlang,
Lumakad nang marangal gaya ng sa araw.
Ang pagkatao ay kung ano ang tao sa kadiliman.

Buhay na Walang Hanggan

Ang buhay na walang hanggan ay bahagi
Ng lahat ng sumampalataya,
Sa Kanya, ang walang dungis na Anak ng Diyos,
At sa gayo'y tumanggap ng Kanyang kaloob.

Ngayon Ako'y Magmamapuri sa Krus

Ngayon ako'y magmamapuri sa krus
Dahil dito, ang sanlibutan ay itinuturing kong basura.
Doon, kasama ni Cristo, ako'y ipinako;
Ang Kanyang kamatayan ay akin; kasama Niya ako'y namatay;
At habang ako'y nabubuhay, ang awit ko'y ito,
Hindi na ako, kundi si Cristo sa akin.
Mula sa *The Continual Burnt Offering*.

Siya'y Darating

Siya'y darating; oh, kay taimtim,
Kapag ang tinig ng Hukom ay narinig,
At sa sarili Niyang liwanag ay ipakikita sa atin
Ang bawat isip at gawa at salita.
Mga gawang inakala nating may halaga,
Ipakikita Niyang kasalanan lamang pala.
Maliliit na gawang nakalimutan na natin
Sasabihin Niyang para pala sa Kanya.
Mula sa *Care for God's Fruit Trees*.

Nalulungkot

Nalulungkot, ah oo, nalulungkot
Sa malalim na kasalanan at dalamhati ng lupa.
Paano ako dadaan nang walang pakialam
Sa bagay na labis na nagpapighati sa aking Tagapagligtas!
Mula sa *Care for God's Fruit Trees*.

Walang Iba Kundi si Cristo ang Makapagbibigay-kasiyahan

Sinubukan ko ang mga sirang balon, Panginoon,
Ngunit ang lahat ng tubig nila'y naubos.
Habang yumuyuko ako upang uminom, ito'y naglaho
At kinutya ako habang ako'y tumatangis.
Ang mga nawalang kaligayahan ay malungkot kong
ipinagdalamhati,
Ngunit kailanma'y 'di ako umiyak para sa Iyo,
Hanggang ang bulag kong mga mata'y tumanggap ng biyaya
Upang makita ang Iyong kagandahan.
Ngayon walang iba kundi si Cristo ang makapagbibigay-
kasiyahan,
Walang ibang pangalan para sa akin;
Naroon ang buhay at pag-ibig at pangmatagalang galak
Panginoong Jesus, na natatagpuan sa Iyo.
Mula sa *Care for God's Fruit Trees*.

Siya'y Malapit Na

Hindi ko alam kung kailan darating ang Panginoon
O sa anong oras Siya maaaring magpakita,
Sa hatinggabi man o sa umaga,
O sa anong panahon ng taon.
Ang alam ko lamang ay malapit na Siya,
At ang Kanyang tinig ay malapit ko nang marinig.
Ang alam ko lamang ay malapit na Siya,
At ang Kanyang tinig ay malapit ko nang marinig.
Mula sa *Care for God's Fruit Trees*.

Kalbaryo

Sa kadiliman, bulag na nangangapa,
Sinumpa ng kasalanan, matagal akong naligaw,
Tinatanggihan si Cristo, umaasa nang walang saysay
Na makatagpo ng kapayapaan sa landas ng mali;
Hanggang, habang nagmamadali sa kapahamakan,
Hinahanap ang bagay na basura lamang,
Sa pagdaan ko'y nakita ko sa Kalbaryo
Si Jesus na naghihingalo sa krus.

Koro

Ibigin Kita, Tagapagligtas.
Lumapit akong puno ng takot at pagkamangha,
Mga tanawing kakila-kilabot ang nakita ng mata ko;
Kidlat na kumikislap, kulog na dumadagundong,
Pangungutya at daing ng matinding paghihirap;
Nakataas sa pagitan ng lupa at Langit,
Gaya ng Korderong pinatay para sa makasalanan,
Nakita ko ang Isa, nasira ang anyo at sugatan,
Kinoronahan ng tinik at pinahirapan ng sakit.
Habang ako'y nakatitig, sumigaw Siya sa matinding hapdi,
“Bakit, oh Diyos, Ako’y Iyong pinabayaan?
Bakit Ako kailangang manghina sa lumbay?
Bakit Ko iinumina ang saro ng Paghuhukom?”
Agad sumagot ang puso ko,
Dahil sa aking mga kasalanan, ibinigay Niya ang Kanyang dugo
—
Hindi Niya maililigtas ang sarili Niyang buhay
Kung kaluluwa ko’y ililigtas Niya sa poot.
Wasak ang puso, ngunit nagtatagumpay,

Mabilis na umagos palayo ang dugo ng Kanyang buhay,
Habang Siya'y sumisigaw! “Ang gawa Ko'y naganap na!
Ngayon ang utang ng makasalanan ay binabayaran Ko!”
Nang tusukin Siya ng dulo ng sibat ng Romano
Mula sa Kanyang tagiliran, isang pulang batis
Ang dumaloy upang pagalingin ang mga bansa—
Lumubog ako roon, at ako'y nilinis.

Koro sa Huling Tono

Ang mga kasalanan ko'y ipinasan kay Jesus,
(*Ulitin nang dalawang beses*)
Nang Siya'y mamatay sa Kalbaryo.

Ang Mensahe ng Anghel

Sa paglipas ng mga panahon, umaalingawngaw
Ang awit ng anghel na kay tamis,
Inawit sa unang masayang umaga ng Pasko,
Ipinadpad mula sa gintong lansangan.
Kung saan ang pagod na manlalakbay ay nanghihina,
Kung saan ang may pusong wasak ay nananalangin,
Umaalingawngaw ang awit na puno ng galak,
Itinataboy ang alalahanin at lumbay.
Sa mga lansangan at sa mga bakuran,
Dalhin ang masayang salita;
Sabihin kung paanong buhay si Jesus, nakikiusap
Sa lahat na kilalanin Siya bilang kanilang Panginoon.
Awitin ito sa mga abang iskwater,
Sa mga pugad ng kasalanan at bisyo,
Sabihin sa bawat kawawang bihag na nawalan ng pag-asa,
Na binayaran na ni Cristo ang halaga ng kanyang pagtubos.
Ito ang Ebanghelyo para sa lahat ng uri ng tao,
Mga makasalanan ang dumating si Jesus upang iligtas;
Awitin ito hanggang ang bawat ligaw
Ay lumubog sa ilalim ng naglilinis na alon.
Ikalat ang balita sa malayo't malapit,
Upang marinig ng buong sanlibutan,
Isinilang para sa inyo ang isang Tagapagligtas,
Na nagpapalaya sa lahat ng kasalanan at takot.

Mga Tala

1. Mga taludtod na naisip nang marinig ang isang Cristiano na nagsabing, “Hindi na ako masyadong nagmamalasakit,” nang tanungin tungkol sa kalagayan ng kanyang espirituwal na buhay.

Sa Diyos ang lahat ng kaluwalhatian.